

בע"א (ירושלים) 68738-01-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בע"א (ירושלים) 68738-01-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו ירושלים

בע"א (ירושלים) 68738-01-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בירושלים

[04.04.2024]

כבוד השופט ערן טאוס

החלטה

לפני בקשה ליתן צו כניסה לדירה ברחוב חיים הלר 9 בירושלים (להלן: "הדירה"), לפי סעיף 58 לפקודת בריאות העם, 1940 (להלן: "הפקודה").

הבקשה

1. ביום 29.1.2024 הגישה המבקשת בקשה למתן צו לפי סעיף 58 לפקודה וזאת בעקבות תלונות רבות על קיומו של מפגע תברואתי בנכס. המבקשת ביססה את טענותיה, בין היתר, על תצהיר המפקחת שירלי רפאל (להלן: "המפקחת") וכן צירפה תמונות המעידות על מצבה הקשה של הדירה.

2. הבקשה הנוכחית הוגשה לאחר שבקשה קודמת שהוגשה ביום 7.12.2022 (בע"א 14348-12-22, להלן: "ההליך הקודם") התקבלה בהעדר תגובת המשיב. חצי שנה לאחר מכן, ביקש המשיב לדון בבקשה מחדש, אך משלא צורף הסבר לשיהוי בהגשת התגובה ולא צורף תצהיר לתמיכה בטענות שהועלו, הבקשה לביטול הצו נמחקה. לאחר מכן הוגשה התגובה מחדש, הפעם בעזרת בא"כ הנאשם בהליך הנוכחי, ולאחר מכן הגיעו הצדדים להסדר לפיו המשיב יאפשר לנציגי המבקשת להיכנס לדירה ביום 5.12.2023 בשעה 10:00, ולאחר מכן המבקשת תהיה רשאית לבצע פעולות ניקיון וסידור הדירה עלידי שני עובדים לכל היותר, אליהם יצטרף עובד סוציאלי מטעם המבקשת, במועד שיתואם מראש.

3. לדברי המבקשת, המשיב לא קיים את ההסכמות אליהם הגיעו הצדדים במסגרת ההליך הקודם. ביום 20.12.2023, הגיעה המפקחת לנכס, לאחר תיאום עם ב"כ המשיב, במקום היו חפצים מחוץ לדלת. המשיב פתח מעט את הדלת, לא אפשר להיכנס לבית כפי שסוכם, החל לצעוק ואיים בתביעות. תמונות ממועד הביקור צורפו לבקשה.

- לאחר ביקור זה נקבע מועד לפינוי ביום 27.12.2023 בתיאום עם המשיב ובא־כוחו. נציגי המבקשת הגיעו לנכס, אך המשיב סירב לפתוח את דלת הדירה. רק לאחר מספר שיחות בין ב"כ המבקשת לב"כ המשיב, הסכים המשיב לפתוח את הדלת. לטענת המבקשת, בנכס התגלתה תמונה מחרידה, כאשר במקום נמצאו חפצים רבים, אוכל פג תוקף, מקקים, ריח רע וחפצים רבים המהווים מטרד לשכניו של המשיב ולמשיב עצמו. תמונות מביקור זה צורפו לבקשה. לטענת המבקשת, בביקור זה המשיב איים על עובדי המבקשת, לא אפשר רצף עבודה תקין ומנע את הוצאת ופינוי האשפה.
- הצדדים קבעו מועד נוסף להמשך הפינוי ביום 2.1.2024, אולם המשיב ביקש לדחות את הביקור בטענה מוכחשת לגניבת כספים. ב"כ המבקשת שלחה מייל לב"כ המשיב בו הבהירה כי המבקשת מצפה כי המשיב יעמוד בסיכום אליו הגיעו הצדדים וכי ככל שלא יעשה כן לא יהיה מנוס מהגשת בקשה נוספת למתן צו.
4. לאחר מכן התקיימה שיחה טלפונית במסגרתה הבהירה המבקשת כי לא ניתן לדחות עוד את הפינוי והניקיון. בנסיבות אלה, הוצעו למשיב שתי חלופות: המשיב יאפשר כניסה עם שני עובדים ליום ביום 2.1.2024 בשעה שנקבעה או שייקבע מועד בשבוע שלאחר מכן אליו יתייצבו 4 עובדים. הובהר למשיב כי ככל שלא יהיה שיתוף פעולה תוגש הבקשה דנן. רק לאחר דין ודברים עם ב"כ המשיב נקבע מועד נוסף בהסכמה ליום 10.1.2024, אך גם הפעם סירב המשיב לאפשר לעובדים להיכנס. נטען כי המשיב סירב לאפשר לעובדים לפתוח חלון בנכס, קילל אותם, צרח, דחף והיכה את העובדים כאשר ניסו להוציא את החפצים. בנסיבות אלה, לאור הסכנה לבריאות ושלום העובדים, הורתה ב"כ המבקשת להפסיק את הפינוי.
5. בנסיבות אלה טענה המבקשת, כי אין ממש בניסיונו של המשיב לצייר תמונה כאילו המבקשת היא שלא עומדת בהסכמות וכי מדובר בהטעיה של בית המשפט. ב"כ המבקשת הבהירה, כי ב"כ המשיב בחר שלא לענות לשיחות מב"כ המבקשת בזמן אמת, ואף ניתק שיחות טלפון איתן. בנסיבות אלה, סבורה המבקשת כי לא ניתן להמשיך במתווה שסוכם, המביא לבזבז משאבים בלתי סביר ואף מסכן את עובדי המבקשת.
6. עוד טענה המבקשת כי לא ניתן להשאיר את המצב כמות שהוא, הואיל והמצב מהווה מטרד לדיירי הבניין, המתלוננים על הצחנה הנודפת מהדירה, על חרקים ועל האשפה והזיהום הנובעים מהדירה. לפיכך, ביקשה המבקשת להתיר לה להיכנס לדירה כדי לסלק את המפגע, וככל שיהיה בכך צורך לעשות שימוש בכוח סביר לטובת ביצוע הצו. תגובת המשיב
7. ביום 6.2.2024 הוגשה תגובה מטעם המשיב, במסגרתה טען באמצעות בא־כוחו כי המבקשת מעלה טענות שקריות ומוסרת מידע חלקי לבית המשפט.
8. נטען כי הבקשה מנוגדת לשתי החלטות שניתנו בהליך הקודם, שם נקבעו כללים לביצוע הפעולות ובין היתר כי יזרקו דברים רק בהסכמתו של המשיב וכי חזקה על המבקשת כי היא תבצע את העבודות באמצעות אנשים המתאימים לכך ובזהירות המתבקשת.

9. המשיב, נכה צה"ל כבן 80, סובל מפגיעה נפשית קשה עקב היפגעו במלחמת יום הכיפורים. בנוסף נטען כי המשיב חולה לב וכי עבר התקפי לב, לרבות בשל לחץ המערכת העירונית.
10. נטען כי המשיב מעוניין שיסדרו את דירתו, אך בשל מצבו הפיזי והנפשי קשה לו לטפל בנושא בעצמו. לפיכך, פנה המשיב למערכת הרווחה ועו"ס מטעם העירייה סייע לו למצוא מתנדב שאמור לפגוש את המשיב בנכס ביום 7.2.2024 כדי לסייע לו בעניין.
11. המשיב טוען כי עוד בהליך הקודם לא התנגד לסידור דירתו, אך התנה זאת במספר תנאים, שמצאו את ביטויים בהסדר שקיבל תוקף של החלטה בדיון מיום 20.11.2023.
- המשיב טוען כי המבקשת הפרה את ההסדר שקיבל תוקף של החלטה, דבר שהביא לפגיעה בו וברכשו. בביקור מיום 27.12.2023 המשיב אכן לא הסכים שיזרקו חפצים מסוימים, אך זאת בהתאם להסדר. המטבעות שנמצאו במקום מיועדים לשימושו במכונות כביסה אוטומטיות על מנת לכבס את בגדיו. המשיב לא האשים איש בגניבה.
12. לדברי המשיב, לקראת המועד שנקבע לביצוע העבודות ביום 2.1.2024 הוא לא חש בטוב, אך העירייה עמדה על כך שההסדר יבוצע באותו יום, או שככל שהמועד שנקבע יידחה, יסכים המשיב שיגיעו 4 עובדים למקום לשם ביצוע העבודות במקום שני העובדים עליהם סוכם מראש. בשל מצבו המשיב נאלץ להסכים לכך, אך מדובר לדבריו בהפרת ההסדר.
13. המשיב הוסיף וטען כי במועד הביקור שהתקיים ביום 10.1.2024 הגיעה המפקחת עם כ-6 עובדים שכלל לא התאימו לביצוע המשימה, לא היו מקצועיים, התעלמו מהמשיב ומבקשותיו, דבר שגרם להשלכת חפצים ללא פיקוח וכן לגרימת נזק לרהיטים ולספרים. עוד נטען כי עובדי המבקשת גרמו נזק לצינור המספק מים לדירה, שהניח המשיב כדי להתגבר על בעיית הריקבון בצנרת ביתו. עוד הלן המשיב על כך שהעובדים ערמו את כל החפצים בשקים גדולים, דבר שגרם לחוסר סדר ולכך שהוא אינו יכול לדעת איפה נמצאים חפציו. עוד נטען כי העובדים יצרו ערימות ביציאה מהדירה, דבר שגרם למשיב ליפול. צורפו תמונות לתמיכה בטענות המשיב. לסיכום הלן המשיב כי עובדי המבקשת הם עובדים ערביים, דבר המקשה עליו לאור הרקע האישי שלו, וכי העובדים לא היו מקצועיים ולא התחשבו במשיב, במצבו ובבקשותיו.
14. המשיב הבהיר כי הוא אינו מתנגד לביצוע פעולות העירייה ואינו מעוניין להפריע, כל עוד הדבר יעשה בדרך שלא תגרום נזק לחפציו. לטענתו, התנהלות המבקשת גרמה להתדרדרות נוספת במצבו, שחייב טיפול פסיכיאטרי דחוף. בנסיבות אלה, פנה ב"כ המשיב לבית המשפט במסגרת ההליך הקודם וביקש כי בית המשפט יורה למבקשת להקפיד על הוראות ההסדר וכי העובדים שיבצעו את העבודות יהיו בעלי מקצוע כדי שלא יגרמו נזקים נוספים. בנסיבות אלה נטען כי אין מקום להגשת הבקשה הנוכחית, וכי היא נועדה רק להביא לחסכון במשאבי המבקשת, שלא פעלה לסידור הדירה באמצעות אנשים מקצועיים.

15. המשיב הכחיש את הטענה כי נהג באליומות, אך הודה כי דחף את אחד העובדים מחוץ לדירתו לאחר שהוא עלה על פסנתר הכנף שבבעלותו. נטען כי בתגובה לכך עובד המבקשת תפס את ידו של המשיב בכוח. לדברי המשיב, אין בסיס לטענה כי הוא לא מאפשר את הפינוי, ולראייה הוצגו תמונות של שקים עם חפצים שנזרקו מדירת המשיב, וממילא תיאור המצב בנכס על-ידי המבקשת הוא מוגזם.
16. המשיב טען כי אין צורך בבקשה, לאור הפגישה שנקבעו לו עם עו"ס מטעם העירייה ומתנדב נוסף על מנת לסייע לו לבצע עבודות ניקיון וסידור בנכס. לדבריו, מטרת הבקשה היא לעקוף את ההסדר אליו הגיעו הצדדים בהליך הקודם וממילא לא ניתן לבטל את ההחלטה במסגרתה ניתן תוקף להסדר אליו הגיעו הצדדים. תשובת המבקשת לתגובת המשיב
17. ביום 15.2.2024 הוגשה תשובת המבקשת לתגובת המשיב, במסגרתה הלינה על אופן ההתנסחות בתגובת המשיב וטענה כי המבקשת נוהגת לסייע לתושבים החיים במצב תברואתי ירוד, באופן העלול לסכן את בריאותם ואת שלומם ואינה גובה מהם דבר בגין ביצוע העבודות.
18. המבקשת טענה כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים בהליך הקודם, קובע כי ככל שיהיו חילוקי דעות שלא יפתרו בהבנה, הדבר יובא לפתחו של בית המשפט בהליך חדש. הואיל והמשיב לא עמד בהסכמות ואף פגע בעובדי המבקשת, הרי שהן אינן תקפות עוד. עוד נטען כי הטענה שהמבקשת לא פעלה בהתאם להסכמות הועלתה בחוסר תום לב, כאשר המשיב הוא שסירב לאפשר לעובדי המבקשת להיכנס לדירה, קילל והרים ידיים, דבר שאילץ את העובדים לעזוב את המקום.
19. המבקשת הוסיפה וטענה כי מהתמונות שהוצגו לבית המשפט עולה כי מדובר במקרה חריג וקשה. המשיב עצמו לא הצליח לצאת מדלת הבית בשל החפצים הנמצאים על הרצפה ברחבי הדירה. כמות האשפה, הציוד והחרקים שתועדו על-ידי המפקחת, מעידים על המצב התברואתי במקום ועל המטרד עימו נאלצים הדיירים האחרים במקום להתמודד. אף על פי כן, הסכימה המבקשת למתווה לפיו העבודות יבוצעו על-ידי שני עובדים מלבד המפקחת ועובד סוציאלי מטעם המבקשת. נטען כי טענת המשיב כי מדובר ב-"בערבים שנראו למשיב כעובדי דחק כפריים" היא טענה מבישה שמוטב היה שלא הייתה מועלית. לא נגרם כל נזק לרכושו של המשיב, על אף שהיה על עובדי המבקשת לעבוד בתנאים קשים, פיזיים ומנטליים. מדובר במקרה מובהק בו המשיב העמיד מכשולים ומנע את ביצוע העבודות, ולכן ביקשה המבקשת ליתן צו לפי סע' 58(2) לפקודה שייכנס לתוקף מידי.

20. הואיל ובסעיף 3 לתגובת המשיב לבקשה הוא טען כי בכוונתו לפנות את הדירה בעצמו או/או בעזרת עובד סוציאלי, הוא נתבקש להודיע עד יום 4.3.2024 אם יהיה מוכן לבצע את העבודות תוך 7 ימים. ביום 4.3.2024 הודיע המשיב כי הוא מעוניין לפנות בעצמו את הדירה, אך לדבריו אין מדובר בעניין דחוף. בהחלטת מיום 5.3.2024 הבהרתי כי בית המשפט מבין את הקשיים אותם חווה המשיב, אך הבהיר כי יש להתחשב אף בטובתם של הדיירים האחרים. לפיכך, המועד לביצוע הפינוי על-ידי הנאשם הוארך עד יום 18.3.2024. עוד הובהר למשיב כי ככל שלא יודיע עד יום 19.3.2024 כי הפינוי הושלם, תינתן החלטה לגופם של דברים. ביום 17.3.2024 הודיע ב"כ המשיב כי הואיל והתגלתה בגופו של המשיב מחלה קשה נוספת, הדבר מונע ממנו לבצע את העבודות. ב"כ המשיב ביקש להמתין לפגישה שנקבעה ליום 20.3.2024 עם הממונה על העו"ס בעיריית ירושלים. משלא הוגש דבר לאחר החלטה זו, המועד לביצוע העבודות הוארך פעם נוספת עד יום 28.3.2024 ונקבע כי ככל שלא תוגש הודעת עדכון תינתן החלטה לגופן של הטענות. ביום 28.3.2024 הודיע ב"כ המשיב כי הפגישה התקיימה ביום 20.3.2024, אך העבודות טרם בוצעו.

21. להשלמת התמונה אציין, כי לאחר הגשת תשובת המבקשת לתגובת המשיב, הוגשו מטעם המשיב שני מסמכים ללא קבלת רשות: הראשון ביום 28.2.2024 - "תגובה המשיב לתגובת המבקשת" - במסגרתה טען כי יש לסלק את הבקשה על הסף לאור קיומה של החלטה חלוטה בהליך הקודם, אשר לדבריו ניתן לבטלה רק במסגרת של תביעה לביטול ההסדר. בנוסף, בקשה לסילוק על הסף של הבקשה, שהוגשה ביום 28.3.2024.

דין והכרעה

22. סעיף 58(1) לפקודה קובע כי: "רשאים הרשות הסניטרית המקומית או כל פקיד מפקידיו, או ממונה על איכות הסביבה, להיכנס במשך היום לכל בנין או בנינים, לאחר מסירת הודעה מספיקה או עפ"י צו של שופט-שלום כדי לבדוק אם קיים בהם כל מפגע והם רשאים לכשיהא צורך בכך, לפתוח את הקרקע של אותם בנינים ולצוות לבדוק את התעלות או לעשות אותה עבודה אחרת שתהא דרושה לבדיקתם הממשית של הבנינים הנ"ל".

סעיף 58(2) לפקודה מוסיף וקובע כי אם מעמידים מכשולים על דרכו של הנכנס, רשאי שופט בית משפט השלום, לאחר הודעה לבעל הבנינים או המחזיק בהם, ליתן צו למתן רשות כניסה, לרבות כניסה בכוח.

23. עיון בתצהיר המפקחת, בתמונות שצורפו ואף בתכתובות ה-"ואטסאפ" שצורפו לבקשה, מעלה כי מצב הדירה אכן קשה ונראה כי קיים מפגע סניטרי ותברואתי, הפוגע בשכניו של המשיב וללא ספק גם באיכות חייו של המשיב עצמו. למעשה גם המשיב אינו מכחיש כי כך הם פני הדברים, גם אם הוא טען כי אין מדובר במצב המחייב לבצע את העבודות בדחיפות. לכשעצמי סברתי, לאור הראיות שהוצגו, כי תיאור המצב בבקשה אינו מופרז.

24. מטרתו של הצו המבוקש היא לאפשר למבקשת לסלק את המפגעים הקיימים בדירת המשיב, אשר גורמים מטרד לשכניו. סברתי כי הונחה בפניי תשתית מבוססת לקיומם של מפגעים במקום (לרבות אשפה המציפה את רצפת הדירה, מקשה על פתיחת דלת הכניסה ואף גולשת אל חדר המדרגות), אשר יש לסלקם בהקדם האפשרי. הדברים מקבלים משנה תוקף, כאשר הבקשה בהליך המקורי הוגשה עוד בדצמבר 2022, ועד היום המפגע לא הוסר, לכל הפחות בחלקו. מצב זה לא יעלה על הדעת ואין להשלים עימו. השוו: עפמ"ק (מחוזי-ים) 17779-12-22 לידר נ' מדינת ישראל [12.12.2022].

25. נתתי דעתי לטענותיו של המשיב בדבר מצבו הנפשי הקשה ונסיבות חייו המורכבות ומצאתי כי הגם שהדברים הם אכן מכמירי-לב, אין בהם כדי להביא לדחיית הבקשה. במסגרת ההליך הנוכחי ניתנו למשיב מספר הזדמנויות להשלים את ביצוע העבודות, אולם גם כיום, על אף שחלפו כחודשיים נוספים מהמועד בו הודיע המשיב כי בכוונתו לבצע את העבודות בסיוע מי מטעם העירייה, העבודות לא בוצעו.

26. נוכח תצהיר המפקחת ממנו עולה כי ניסיונות קודמים להיכנס לנכס ולבצע את העבודות כשלו בשל סירובו של המשיב לשתף פעולה, לעיתים תוך הפרעה אקטיבית בביצוע העבודות, מצאתי להיעתר לבקשת המבקשת ליתן צו לשימוש בכוח סביר לצורך כניסה לדירת המשיב. הכניסה לנכס תעשה בשיתוף עם מחלקת הרווחה בעיריית ירושלים ועובד/ת סוציאלית/ת, על מנת להקטין ככל שניתן את הפגיעה במשיב. בהתאם להסכמות אליהן הגיעו הצדדים בהליך הקודם, לא יזרקו עיתונים מהארכיב של המשיב, כלי עבודה, מזכרות וספרים.

עוד אציין, כי למקרא תגובת המבקשת, נחה דעתי כי זו ערה למצבו הרגיש של המשיב ותפעל ככל הנדרש על מנת לבצע את הצו ברגישות ובהתחשבות המרבית במשיב כל עוד לא יהיה בכך כדי לפגוע בביצוע העבודות.

27. לפני סיום אתייחס לטענה שהועלתה במסמכים השונים שהוגשו מטעם המשיב, כי אין לקבל את הבקשה הואיל ויש בכך כדי לסתור את ההסכמות להן ניתן תוקף של החלטה במסגרת ההליך הקודם. לדברי ב"כ המשיב, לא ניתן לבטל את ההסכמות אלא באמצעות תביעה נפרדת לביטול. אינני סבור כי יש ממש בטענת המשיב וזאת משלוש סיבות עיקריות.

ראשית, התרשמתי כי המשיב אכן הפר את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים, כאשר מנע מעובדי המבקשת לבצע את העבודות במועדים שנקבעו.

שנית, במסגרת ההסכמות עצמן נקבע כי ככל שתתעורר מחלוקת בין הצדדים, ניתן היה לפנות מחדש לבית המשפט: "היה ויהיו חילוקי דעות שלא יפתרו בהבנה בין המשיב והמבקשת ו/או באמצעות עורכי הדין, כי אז יובא העניין לפתחו של בית המשפט. מוסכם כי הדבר יעשה [ב]אמצעות הליך חדש ואולם לא תידרש התראה נוספת בטרם הגשת בקשה".

מן העובדות שהוצגו בפניי, לא יכולה להיות מחלוקת כי קיימים חילוקי דעות שלא עלה בידי הצדדים ובאי-כוחם לגשר עליהן. כן הוסכם במפורש כי במקרה שלא ניתן יהיה לפתור את חילוקי הדעות, תוגש בקשה חדשה. בנסיבות אלה, אין לקבל את עמדת ב"כ המשיב כי היה על המבקשת להגיש תביעה לביטול ההסדר.

שלישית, ההלכה הפסוקה קובעת לגבי חוזה מסחרי, כי הרשות יכולה להשתחרר מהסכמות אליהן הגיעה, כאשר קיימים צרכי ציבור חיוניים (למשל: בג"ץ 311/60 מילר נ' שר התחבורה, פ"ד טו 1989, 2002; ע"א 6328/97 רגב נ' משרד הביטחון, פ"ד נד(5) 506, 525). קל וחומר שכך הם פני הדברים בנסיבות העניין שלפניי, כאשר מדובר בפעולות בהן נוקטת המבקשת בכובעה ה-"ציבורי-שלטוני", כאשר כל הסכמה אליה הגיעה המבקשת צריכה להיבחן אף באספקלריה של טובת הציבור. אין מקום להשלים עם מצב בו ההסדר אליו הגיעו הצדדים מביא לתוצאה לפיה העבודות להסרת המטרד אינן מבוצעות דה פקטו, דבר המותיר על כנו מצב הפוגע לא רק במשיב אלא גם באחרים. העיקרון של טובת הציבור המנחה את פעילות הרשות, מחייב את המבקשת לקיים את חובתה ולבקש מבית המשפט להורות על מתן הצו. לו הייתי מקבל את עמדת המשיב לעניין זה, התוצאה הייתה שהרשות לא הייתה מגיעה עוד להסכמות כלשהן בעניין כגון דא, דבר שהיה בו כדי לפגוע דווקא במשיב ובדומיו.

28. במאמר מוסגר יוער, כי אין לקבל את טענת המשיב כי מטרת הגשת הבקשה היא לחסוך מעלויות הפינוי למבקשת. ראשית, התרשמתי כי הבקשה הוגשה בלית ברירה, לאחר שהמבקשת עשתה כל שביכולתה לבצע את העבודות בהסכמה. ללא ספק נגרמו למבקשת עלויות שאינן עניין של מה בכך בניסיון לבצע את עבודות הפינוי בהתאם להסכמות. שנית, גם אם הייתי סבור כי הבקשה הנוכחית הוגשה כדי לחסוך במשאבי המבקשת, לא היה בכך כדי להביא לדחיית הבקשה. הרשות אכן מחויבת לנהל את תקציבה באופן שיאפשר לבצע את מכלול הפעולות שהיא אמונה עליהן. בנסיבות אלה, בוודאי אין מקום להורות למבקשת לעשות שימוש בחברה פרטית (כפי שמציע המשיב) חלף באמצעות עובדיה שלה. אין באמור לעיל כדי להפחית מהציפייה כי המבקשת תפעיל את סמכויותיה במידת הרגישות הראויה, תוך שיתוף מחלקת הרווחה בעיריית ירושלים.

סוף דבר

הבקשה לפי סעיף 58(2) לפקודה מתקבלת.

הצו ייכנס לתוקף ביום 11.4.2024. דחיית כניסת הצו לתוקף נועדה לאפשר למשיב להוציא מן הדירה חפצים היקרים לו במיוחד, טרם תחילת ביצוע עבודות הפינוי עליידי מי מטעם המבקשת.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשפ"ד, 04 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.